

ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ ПОРЪКИТЕ НА ЕДНО ПТИЧЕ

chitanka.info

Някой си човек уловил едно птиче и поискал да го изяде. Птичето му продумало:

— О, добри човече, защо искаш да ме изядеш? Какво ще разбереш от мене — аз съм за тебе една хапка само.

— Наистина така е — отговорил той, — но как да не те изям, когато си ми паднало на ръка?

— Затова недей ме изяда — рекло птиченцето, — защото аз ще ти дам три хубави съвета, които трябва през целия си живот да помниш.

— Като е тъй, кажи ми ги и аз ще те пусна да си отидеш — отвърнал човекът.

Тогава птиченцето му казало:

— За преминалото да не тъжиш, за невъзможното да не се трудиш и което не разбереш добре, не го вярвай лесно.

Тогава той пуснал птичето и то — пър-р-р — подхвъркнало и кацнало на една топола, оддето почнало самодоволно да се подсмива, като си перело и тупкало крилцата. И се обърнало пак към човека:

— О, безумни човече, защо ме пусна?... Ех, да би знаял какво има в моята утроба, никога не би ме пуснал; у мене има един безценен камък, който не би могло и цяло царство да изкупи, а ти да ме пуснеш...

Тогава човекът, разкаян, почнал да се ядосва и не знаел що да стори. Огледал се насам-нататък, взел един камък, та го запратил срещу птичето, но не го улучил.

— О, какво да правя сега! — се разпъшкал той.

А птичето изпискало към безумника:

— О, безумни глупецо, аз не ти ли казах да помниш моите три поръки през целия си живот? А ти още на минутата ги забрави и ето как глупаво се измами... Аз ти рекох: за преминалото да не тъжиш. След като избягах от ръцете ти, ти не можеш вече да ме уловиш, това се казва преминало. Сега защо се ядосваш? За невъзможното да не се трудиш. Ето, не виждаш ли, че не можеш да ме уловиш, като съм толкова нависоко? После, докато ти се щураш насам-натам и търсиш леснината да ме убиеш, аз ще избягам и това се казва невъзможно. Което не разбереш, не го вярвай лесно. А ти как можа да повярваш, че в мене има безценен камък? Даже такъв камък, щото цяло царство да

не може да го купи? О, безумни и халосан човече, това как се побра в разума ти и повярва на думите ми за истински?...

Като изговорило това, птичето — пър-р-р — хвъркнало нагоре, та се вече ни чуло, ни видяло, а човекът го проследил угрижен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.